

VOLESC ȘI VEI PUTÊ

Cap. Dist.	
Pe anu.....	lei 128 — 152
Pe șes luni.....	64 — 76
Pe trei luni.....	32 — 35
Pe uă lună.....	11 —

Unu esemplar 24 par.

Pentru Parisu pe trimestru fr. 20
Pentru Austria..... fior. 10 v. a.

ROMANULU

LUMINEZA-TE ȘI VEI FI

Abonamentele în Bucuresci Pasagiulu Romanu No. 1. — În districte la corespondenții diariului și prin postă. La Paris la D. Daras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comedie, No. 5. A se adresa pentru administrațune la d. T. Paleologu

ANUNCIURILE
Linia de 30 litere..... 1 leu.
Inserțiuni și reclame, linia..... 5

Articolele trimise și nepublicate se voru arde. — Redactoru răspunzătoru Eugeniu Carada.

La 15 Augustu espiandū prenumerarea mai multorū abonati, cei din judecie suntū prevestiți prin banta chiaru a diariulu care le arata espiandū termenulu, cei din Bucuresci au fostu și voru fi preveniți prin împărțitorii foiei. Acei daru cari voru bine-voi a prenoui abonamentulu suntū rugati a nu întârzi a spre a nu incerca intrerupere.

Totu d'ua data se face cunoscutu d-loru abonati, ale carorū abonamente au espiandū și cari n'au regulati prenouiarea, ca acestu numeru este celu dupa urma ce li se trimite.

Administratoarele ROMANULUI,
TIMOLEON PALEOLOGU.

Bucuresci 15 Augustu.

Asta-đi este ziua onomastică a Maiești Șele Imperatoarei Napoleone. Pentru noi Romani, cari datorimū în mare parte reconstituirea naționalității noastre Imperatoarei Napoleone III, această ți este uă serbare națională și suntemu sicuri ca Romani o serbeză și voru serbau-o. Ne pare reu, ca ore-care pedice ce nu s'au pututu invinge, a opritu d'a se face ad, precumū ni se spusese ca era otarita, darea stindarielor Gardei Naționale. Ziua ar fi fostu cea mai potrivita din doue puncturi de vedere. Unulu, caici acesta ți era din cele mai nemerite spre a se da și stindariulu celor cārorā li s'a pututu da arma, fiindu ca Napoleone III a lovitu cu putere ș'a adrobitu lanțurile ce ne încatūșiau brațele. Altulu, caici fostulu guvernū a datu poporulu Capitalei, în ziua de 3 Augustu, glonțe, glonțe în peptu, și guvernulu de la 11 Fevruariu i-a datu arma, ca se-și apere ensu-și patria, dreptulu, libertatea și ordinea; Asta-đi daru era bine se se fi facutu și ceremoniā împărțirii stindarielor. Dacă însă ceremoniā nu s'a pututu face ad, totu-și arma s'a datu, virtutea și libertatea s'a intronatū, domnesce, și poporulu Românū strigă cu reuconșință, Trăiască Napoleone III! Trăiască Carol I!

În această ți care ne aduce aminte suvenire de fericire, cându națuneā a sciutu ș'a voitū a face, și suvenire de doliu, cându națuneā a abdicatu și ș'a datu chioa, conșința și demnitatea ei.

Arendatarii au presintatu Domnitorulu două petițiuni, supsorise amēndouē de 140, prin cari mulțamescu Măriei șele, pentru buna administrațune a guvernulu în genere ș'a d-lui ministru din intru în parte. Unu numeru de 2,000 cetățiani au presintatu uā adresă de mulțamire pentru mēsurele luate în privința vagabonilor. Adī unu numeru de 66 arendatari, ne trimitu spre a uā publica epistolā de mulțamire d-lui ministru din intru. Publicēndu-o, conformu cererii ce ni se face, o recomandamū *Gazettei de Iași* și diariulu *Națuneā*, spre a pute scioto din națune p'acești avuți agricultori cari protestā contra a totu ce se scrie în colonele acelorū diarie.

Cați-va din dd. Medici ai școlei de medicinā ne au trimisu eri, la 2 Augustu, uā *somațune*, ce o publicamū mai la vale. Se ne permitū învāțaii medicii și de dreptu profesori la școla de medicinā, se le spunemū, cu totu respectulu ce le datorimū, ca ne pare forțe ciudatā *somațuneā* dumnēlorū.

Au cugetatu 12 dite, spre a ne soma se le spunemū..... ce? „Cine suntū cei cari au publicatū din nouu articulu scrisu și publicatū de dumnēlorū.”

Noi, amū cređutū și credemū ca dumnēlorū nu potū de cātu a fi mindrii cându se republicā cugetāriile dumnēlorū, scrierile dumnēlorū. Apoi, noi

uā schinteie de viețā, nu credea însă cā va trāi spre a vedē schinteia de-venitā flacārā, și reuconșce cā laptele Romānilor uā întrecutu speranțiele șele.

Dupa d. St. Marc-Girardin vine celu altu geniū alu Franciei, cāre, mai tē-nerū și mai vērtoșu de cātu d. Marc-Girardin, era naturale se aibā uā credință mai tare. Elu spune curatiū cē, pē cându a n'ceputū a lupta pentru națuneā romānā, ea era în abisū, daru „a cređutū intrēnsa și n' deceptarea ei din mormēntū.” Și cine pōte atesta mai multu cātu era de tare credința pentru re'nviuarea naționalităților în Mickiewitz, Michelet, Quinet, acea treime ce propaga viețā după catedra colegiulu Franciei, de cātu unū din Romāni, cari, numai prin tr'ua luminā de resfrēngere au cređutū atātū de multu în cātu au avutu fericirea ca d. Marc-Girardin se dechiare cā, „au întrecutu speranțiele șele.”

Și d. Quinet, nu se opresce în trecutū. Elu ne spune se veghiāmū, se lucrāmū „pentru ca se mplinimū *promisiunile ce conține presintele*.” Ș'acestū apelū, acestū boldū, acestū avertisemēntū geniulu ni-lū transmite toemai acumū, cându represintanți din tōte părțile Romāniei suntū în Bucuresci și cu virtōsele lorū bracie așeđā temelia cea mare, regulēzā limba, „limba care este națuneā.” Romāni, se luāmū a-minte, caici prevestirile nu nē a lipsitū, liberi fiindu acumū, suntemū și pe deplinū răspunzătoru.

Publicamū mai la vale, după diariulu *le Siēcle* uā dare de sēmā despre uā nouā broșurā ce a apărutū de curēndū în Paris, supțu titlu „Europa cātrā Europeanen.” Se citimū ș'acelū articlu, și se ne silimū a n'felege ș'acelū avertisemēntū, caici numai cându scimū se n'felegemū și scimū se voimū și se dovedimū prin fapte cā suntemū, putemū se nē asicurāmū cā vomū fi, putemū se mplinimū pentru māne promisiunile ce conține ziua de adī.

Astū-felū reuconșcerea se facu. Romānia liberā își înțelese datoriele cātre frați regāsiți: cu inuoierea guvernāntatulu M. S. Sultanulu trei scoli s'au deschisā în comunle Bitolia, Avela, Cu-Furca, Brēza și Smeisu și în comuna S.S. Marino. Uā școlā specialā Macedo-Romānā s'a deschisū și în capitala Romāniei. Scolarii ei au priimitu la ușa acestu templu pe acei bărbați cari au misiunea a da Macedoniei cea- ce li lipsea pinā astā-đi: Limba scrisā Romānescā, în loculū idiomulu, cāmpū naționale floritū, dōrā în care rușele și viorelele au fostū nābușite de pālāmidā și scații străinimulu:

„O! lu! Dumnēdeū mulțamire, imi scria în dizele trecute unū bătrānū protū care urmōzā cursurile unuia din scolile deschise într'acolo, ohi lu! Dumnēdeū mulțamire! De acumū potū mēri caici cetii romānesce evangelia în sânta liturgiā.”

Desmerdați în libertāți cumū suntemū de cātu-va timpū — nu me plāngū de

amū răspunū, la întrebarea ce ne facū dumnēlorū la 2 Augustu, āncā de la 25 Iuliū: — Amū spusū, îndatā cā „Unū din cei cobālūți, din cei atacați ne trimitū;” ș.c.l.

Ce daru mai cerū de la noi? Nu mai scimū, nu mai înțelegemū, și prin urmare nu putemū se le mai spunemū cea-a ce lē amū spusū deja: —

DD. Balș, N. Ceaur Aslan, dicitū cā cea-a cē a afirmatū onorabile d. Hurmuzaki, este „uā purā și gratuitā calomniā.” Publicamū mai la vale depeșia dumnēlorū ș'sceptāmū răspunū d-lui Hurmuzaki.

TELEGRAMA.

Roman, 14 Augustu 1867.

Redacțiunū diariulu ROMANULU.

Depeșā d-lui Constantin Hurmuzaki publicatā în Romānulu din 26 Iuliū asupra intrunirei de Roman conține uā purā și gratuitā calomnie, inventatā, sēu de d-nu Hurmuzaki sēu de acei cari i-ai spusu-o.

D. Rosnovanu nicū a fostū consultatū asupra intrunirei.

G. Balzch, N. Ceaur Aslan.

Discursulu d-lui V. A. Urechia la inaugurarea societății literariē ș'a busululu lu! Vanghele Zappa

I.

Ce are cāmpulu dā ingineace
Și Pindulu totū discratinesce,
Ce are Romānulu de sughitēse?

Etā așia se intrēbā ānima poeticā a Macedono-Romānulu de mai mulți sceli, și unū răspunū nu scia se-și dea și nimeni nu-i dēdea unū dulce răspunū.

Ani de pe urmā ai secululu în care suntemū i-ai spusū însă de ce

Cāmpulu îngālbinece
De ce Pindulu totū cārtesce
De ce Romānulu totū suspinā?

De ce?... sufletulu lu! era plinū de uā iubire și d'unū dorū ce nu avēu nime, lu! li trebuia frați de iubitū cu mamele bune copii de desmierdatū.

Dēru are elū frați, elū care de scoli, din sceli celi de gloriā ai Asanilorū, n'au mai avutu de cātu stāpāni de servitū, și lungū martiriū de suferitū? Are elū frați?

— Cine estī tu, copile alū Pindulu, care cauți frați de iubitū?

— *Eū lu! Romānū!*— *Eū escū Romānū!*

Și la acestū răspunū unū ecou imensū umplu vāile Carpatice și întregū pāmēntulu lu! Traianū: *suntemū romāni!* Romāni!! Romāni!!

II.

Astū-felū reuconșcerea se facu. Romānia liberā își înțelese datoriele cātre frați regāsiți: cu inuoierea guvernāntatulu M. S. Sultanulu trei scoli s'au deschisā în comunle Bitolia, Avela, Cu-Furca, Brēza și Smeisu și în comuna S.S. Marino. Uā școlā specialā Macedo-Romānā s'a deschisū și în capitala Romāniei. Scolarii ei au priimitu la ușa acestu templu pe acei bărbați cari au misiunea a da Macedoniei cea- ce li lipsea pinā astā-đi: Limba scrisā Romānescā, în loculū idiomulu, cāmpū naționale floritū, dōrā în care rușele și viorelele au fostū nābușite de pālāmidā și scații străinimulu:

„O! lu! Dumnēdeū mulțamire, imi scria în dizele trecute unū bătrānū protū care urmōzā cursurile unuia din scolile deschise într'acolo, ohi lu! Dumnēdeū mulțamire! De acumū potū mēri caici cetii romānesce evangelia în sânta liturgiā.”

III.

Desmerdați în libertāți cumū suntemū de cātu-va timpū — nu me plāngū de

acēsta cu atātū mai bine! — Desmierdați dicitū, în libertāți, noi nuscimū înțelegē tōtā puterea și tōtā dulcēțasimimentulu ce implea ānima bătrānulu protū cându scria vorbele ce le citiū.

De așia simțimite era cōprinsū unū nobilū sufletū, nāscutū sub verdele franđișū alu poeticilorū munți ai Macedoniei. Era acestū sufletū ce uā concentrare a tutolorū frațilorū lu! din acele părți. D'aci intensitatea iubitei lu!, d'aci vemesuratulu lu! devotamentū pentru romānismū.

Evangeliū Zappa, — caici vorbescū de elū, — ca și bătrānulu directoru alu școlei Macedono-Romānā, archimandritul Averchie, cându puse piciorulu pe malulū Dunārei Romāniei libere, lāsā se esā din peptulu seū țipatulu fratelulū ce-și rovede fratele iubitū: *și eū hiū Romānū!*

Evangeliū Zappa era, în adevēru Romānū, ori cātu uā justiție care 'și va da sēmā înainte lu! Dumnēdeū a impusū umbrā lu! durerea desnaționalisārei. Elū Grecū!... Elū care nu aduna secerișurile d'aurite cu cari Dumnēdeū bine-cuvēnta brazda ce trāgea, de cātu pentru a le revārsa în grānarele națunei șele!

IV.

Evangeliū Zappa n'avu cātu trāi altū darū de cātu d'ā vedea pe frați lu! din Pindū intrāți pe calea de culturā care prin împrejurāri mai favorabili ne amū deschisū noi cesci-l'alți Romāni; Zappa n'avu de cātu uā viā aspiariune, acea d'ā vedea unificarea, contopirea dialectulu Macedono-Romānū cu acela alū Romāniei Traiane. De aceea cu mai mulți ani înainte de a muri elū depuse la tesaurulu Romānū uā sumā preste 5000 galbeni pentru ca cu ea se se începā edificarea, cumū dice raportulu guvernulu de la 11 Fevruariū, acele doue mari coronate ale templulu nostru național: derāmate ca și Gramatica și glosarulū limbēi Romāne.

Ideā naționalā ce a āmplutū ānima și mintea lu! Zappa cātu a trāitū au fostū ultima lu! preocupāțiune murindū. Prin testamentulu seū, respitindū iubirea devotatā a rudoī șele onor. d. C. Zappa, elū făcu uā largā parte și obiectulu afecțiunei șele: *Limbei Romāne*. Elū otāri cā legatorulu seū universalū se albā a responde în perpetuitate cātu una miā galbeni pe fiacare anū și asicurā acestū venitū ca ipotecū eternā în moșiele de lasā.

V.

Aceste fonduri generōse cari asicurā deplinū independința societăței, suntū singure ele monumente și marmure cari voru perpetua numele lu! Evangeliū Zappa.

Uā națune care aspira se trāiască, trebuie se scia așī aminti. Uā națune care se scie presera stradele și pietele cetățilorū și sālile musecelorū cu reprezentāțiunea și amintirea hārbāțilorū ei, acea națune sēmānā pe tōtā ziua nouā semēnē de gloriā.

Se ne amintimū deci, Domnilorū, în acēstā ți în care inaugurāmū toemai societateā ce va dispune de donațiunile lu! Zappa, se-ne amintimū de elū în modū demū de cultura și seculū în care trāimū și de acea omōre a romānismulu care a āmplutū viețā lu!

Acea marmurā rece care va pāsira în sala societății Literariē suvenirea generosulu ei donatorū o vorū încălđi cāldura iubitei și a respectulu nostru!

Onōre lu! Evangeliū Zappa!

Iubirea lu! de romānismū fiā unū esemplu care se aște mulți imitatori.

Dupa d. Urechia, d. Cipariu rosti cuvēntulu urmātorū:

Domnilorū!

Societateā literariā, fundatā din liberalitateā unū guvernū romānū patriotițiu, de astā-đi își incepe lucrāriile șele.

Prima Augustu 1867 va face, așia credemū și sperāmū, uā epocā nouā în viețā culturēi naționale romāne, uā epocā ilustrā și de memoriā indelebilā pentru întregū romānieā.

Ea are uā misiune înaltā, și unū scopū atātū de sacru, cātu nu potū crede, domni mei, cā mai pōte fi vr'unū Romānū, sau adeveratū, care se nu'i reuconșcā acēstā misiune importantā, și se nu'i ureze cele mai salutarie rezultate pentru întregū romānieā.

Ea nu arē misiune și scopuri politice. Fundatorii ei, membrii ei și toți fautorii ei potū se fi suspectați de inimiciei națunei romāne, ca totū dēna, cā avomū tendinție subversive și ostiil altorū naționū, între cari și lingā cari viețuimū. Inșā care lucrare, fiā cātu de onestā, nu și-a avutu inimiciei se? Si cându a fostū vr'eā datū Romānulu aperiātū de suspiciuni malevole?

De cea-a nici noi, nici urmātorii noștri nu ne vomū retrage de la lucrāriile salutarie națunei noastre, numai de fața suspiciunilorū nemeritate, cārorā suntemū espusi.

Domnilorū! Sēmjiulu naționale s'a deceptatū în tōtā romānieā. Națuneā romānā a venitū la conșința pușețiunei, cāreā i se cuvino între națunile Europei; ea va face toți pașii cuveniți pentru a ocupa acēstā pușețiune cu demnitate.

Națuneā romānā de aici înainte va fi solidariā pentru corpulu întregū și nu vorū mai fi partite meschine, („ura!” îndelungate) cari se ne desunēscā de la unulu și același scopū.

Pinā aci patria romānā, limba și naționalitateā ne a fostū cālcatā de Huni, Slavi, Turci și alți. Amū *inceputū* a ne libera patria, am începutū a ne libera limba. Am începutū, domnilorū, abia am începutū, daru nu am terminatū, remāne, ca se continuāmū și se termināmū.

Bārbați de statū ai Romānilorū vorū îngriji pentru eliberarea perfectā a patriei romāne. Sumū de convingere, cā iei își vorū implini cu esactitate înalta lorū misiune, — și patria romānā în urmā va deveni liberā. (Ura!)

Pentru eliberarea limbēi naționale va îngriji, mai cu distincțiune, între altele chiarū acēstā societate literariā. — Ea va îngriji, ca limba romānā se scape de totū de jugulu despotismulu, sub care de seculi a gemulu. — Ea va îngriji pentru conservarea unității limbēi romānesce în tōte provinciile locuite de Romāni. — Ea-i va reda forma curatū naționalā romānā, pentru ca se figureze cu tōtā demnitateā între și lingā sororile ei de origine latinā. — Ea va pune fundamentulu pentru uā literaturā adeveratū naționalā, corectā în spresuni, corectā în formē, fără care nici uā literaturā nu pōte merita de a se chitāna literaturā.

Celū a totū potente, care nu ne a lāsātū se perimū în furtunele seclilorū trecuți, și care-le și-a întorsū îndurarea sa și cātre nepoșii Romei vechie, credemū și sperāmū, cā ne va întinde sânta mână și ne va bine-cuvēnta lucrāriile noastre pentru cā suntū curate, pio și devotate unei cause sacre, ca inșāși religiunea, cāri-a datorimū sântulu seū nume. (Ura! și oplause îndelungate.)

Bucuresci, 2 Augustu

În urma votulu Constituantei, votū sancționatū de Altețā Sea principele dumnitorū, prin care s'a acordatū mai multorū străni filo-romāni marea naturalizațune, d. Stefan Golescu, minis-

trulul trebilor străine, a primitu deja de la unii din d-loru următoarele epistole:

Domnule ministru,

Intorcându-mă dintr'unu lungu voiajiu am găsit la Paris epistola cu care mă onorați și aflați deosebita favoare ce mi acordă reprezentarea naționale și Alteța Sa Principele României.

Pucinul ce am putut face în interesul unei stări de frumose cauze, merită oare așa de înaltă distincțiune? Prin anima și devotamentul ce am pentru țera domniei vobste nu mă cred nedemnu de dinsa.

Permiteți-mi, domnule ministru, de a depune în mâinile domniei-vobste omagiale recunoștinței mele, urările mele căldurose și sincere pentru această jună și atât de interesantă patrie. Sunt, domnule ministru, cu atagamentul neclintit ce de multu v'am închinat.

Alu d-vobste
prea plecat și devotați servitoru,
J. Michelet.

Paris, 25 Iuliu 1867.

Credeți că naturalizațiunea română nu exclude în nimic drepturile de cetățianii franceșu ce nu pot părăsi.

Domnule ministru,

Am a vă face scuse pentru că răspund așa de târziu la epistola binevoitoare ce mi ați scrisu, informându-mă de onore ce mi-a făcutu România, acordându-mi marea naturalizațiune.

Lipsiam din Paris de patru luni, când această epistolă a sosit la mine și factorele n'a lăsat-o la portarul meu. Dără aflându prin unu avisu posterioru că se găsea uă scrisore pentru mine la postă, am reclamat-o pe dată.

Onore ce mi faci principele și parlamentul Principatelor-Unite, expresiunile măgulitoare cu cari însoțiri favoroasă ce mi da indigenatul român, mă mișcă foarte adincă. N'am avut de cât meritul de a spera de timpuriu în vitalitatea națională a Românilor, dără me toeamă, fiindu deja betrând, de a muri înainte de a vedea îndeplinirea urărilor mele. Dumnezeu și Români s'au grăbitu de a întrece speranțele mele și le mulțămescu din fundul animei.

Este foarte dulce, credeți-me, domnule ministru, de a mă putea felicita de această glorioasă regenerațiune națională împreună cu domnia-vobstră, unul din Români care a contribuitu mai multu la această.

Esprinați, vă rog, toate mulțămirile mele Principelui și Adunării naționale. Spuneți Alteței Săle câtu mă simțu onorat de a fi prin dreptul meu de cetate, supusul unu Principe care a fostu totu deuna, și la timp, pătrundător și curajos.

Primiți asigurarea celei mai distinsu și mai afectuoșe considerațiuni din partea prea fidelului vostru compatriot.
St. Marc Girardin.

Domnule ministru,

Epistola ce mi ați lăcutu onore a mi serie a fostu adresată la Paris. După oare care întârziare ea a fostu trimisă în Elveția și din această cauză am fostu silitu cu cea mai mare părere de rău, a întârziare răspunsul meu.

Onore ce primesc, domnule ministru prin votul reprezentanței naționale și prin sancțiunea Alteței Săle Principelui domnitoru, imi este înduioșu precioșă; ea mi devina scumpă trecându prin mâinile domniei-vobste. Bine-voiți a fi organul grațitudinei mele pe lângă Adunare și pe lângă Principele domnitoru.

Acastă dovadă a unei națiuni, care ese din abis și și sduce aminte de acei cari au creșut într'insă și în deșteptarea sea din mormântu, nu onoră numai pe acela care este obiectul ei, ea atestă nobleța și bunetea animei poporului român.

Primesc, domnule ministru, cu re-

cunoștință această dovadă în limitele în cari se acordă, cu prescripțiunile codului franceșu, în materie de naturalizațiune franceșă.

Dacă se va prezenta ocaziune de a apăra cauza României, așu fi ferice de a lupta încă pentru dinsa. Patria domniei-vobste renăscându din mărtea cea mai adincă, dă temeiuri de a spera în toate cauzele perdue de dreptu și de justiție. Dea Domnulu ca viitorul se pōtă ține pentru voi și pentru descendenții vostri fiă care din promisiunile ce prezentul conține.

Am onore de a fi, domnule ministru, Alu domniei-vobste,
prea plecat și supus servitor,
E. Quinet.

Vaytaux (Canton de Vaud) 30 Maiu 1867.

Domnule Ministru,

Am primitu la 2 ale corentei, scrisorea prin care imi comunicați oficialu deosebita onore ce Adunarea română și Alteța Sa Principele Domnitoru, a bine-voitu a mi face; cea d'antăiu votându pentru mine drepturile de mare naturalizațiune, și Principele sancționându această înaltă distincțiune.

Viū, domnule ministru, a vă exprima recunoștința mea către Adunarea națională și către Alteța Sa Principele Carol. Vă rog, bine-voiți a prezenta cu această ocaziune Alteței Săle, prea respectoșele mele omagii. Permiteți mi, domnule ministru, a oferi și domniei-vobste mulțămirile mele personale.

În privința distincției onori ce mi este acordată împreună cu alte persoane ilustre, n'am de cât unu regretu, acela de a nu o merita prin serviciul mai eficace. N'am de cât uă singură dorință, aceea de a deveni într'uă și mai demnu de această onore; dără credu că colu pucin potu declara a fi unu vechiu Român prin animă, și sub această titlu primesc cu bucurie unu nume atât de gloriosu.

Se înțelege că devenind copilul unei a două patrii la care mă uniau tătea legături, nu încetăz de a aparține unei mame, Francei, care trebuie se remăna pentru mine totu d'una cea d'antăiu. Acastă rezervă făcută; terminu, domnule ministru, adresându-vă toate urările mele pentru scumpa noastră Românie și pentru Principele Carol, ale căruia înalte virtuți și nobile dorințe sunt în genere cunoscute.

Primiți, vă rog, domnule ministru, asigurarea respectului meu.

P. Bataillard.

Paris, rue Notre-Dame des Champs, No. 41.
14 Maiu 1867.

Domnule Ministru,

Fiindu informatu printr'uă telegramă din Bucuresci cu data 18 Iuliu trecut, de votul Adunării constituante ce mi conferă marea naturalizațiune română, am telegrafiatu îndată onorabilulu meu amic D. generalu Goleșu pentru a lă ruga se fie interpretul meu înaintea Adunării.

Viū astăzi, domnule ministru, spre răspuns la comunicațiunea oficială ce ați bine voitu a mi adresa la 1/2 ale espratei luni, a vă ruga se bine-voiți a interveni pe lângă Alteța Sa Principele domnitoru ca se primescă profunda mea grațitudine pentru precioșul semn de distincțiune ce mi s'a conferat, și care mi permite de acum înainte de a mă numi într'adeveru fiul acestei Români cu care mă legă atât de vii și atât de vechi simpatii. Din ziua, voru fi în curându noui-spre-dece ani, — în care am pusu piciorul pe țera antăia oară pe acestu pământu ce trebuea se fiă pentru mine uă a doua patrie, mari schimbări s'au făcutu, naționalitatea română a căreia existență abia era bănuțată la șa epocă, și-a dobândit locul seu la lumina soarelui. Putea-voiți trăi îndestul pentru a vedea România strălucind în afară și edificiu ridicat în prin paciențe și generoșe silințe încoronat de succesu?

Primiți, vă rog, domnule ministru, asigurarea respectuosului meu devotamentu.

Ubicini.

(Monitorul).

Paris, 20 Maiu 1867.

Domnule redactore alu diariului ROMANULU

Sunt mai multe zile, de când am avut onore dinpreună cu d. Iorgu Cernătescu se fim delegați, din partea mai multor cultivatori din Dolju și Mehedinți, spre a prezenta Măriei Săle Domnului unu act de recunoștință pentru ministrul din intru, domnulu Ion Brătianu.

Am avut fericirea ca Înălțimea Sa se bine-voescă a ne primi și am depus în augustele sele mână adresa de mulțămire ce nise încredințase de subsemnătorii ei. Dacă ea nu a fostu acoperită de numele tuturor cultivatorilor din țera, este numai pentru că n'am putut s'o împărțim în toți și din căi s'au aflat veniți în Bucuresci cei mai mulți au plecat fără se scie că se subscrie asemenea adresă. Altmintrelea, sunt convinsu, domnule redactore, că nu s'ar fi găsit unu care se nu se grăbescă a da aderarea sea la acestu act, n'ar fi fostu unu care se nu se simță fericit d'a putea se și împlinescă uă asemenea datorie de conștiință. Se scie îndestul de la unu unghiu alu țerei la celu-l-altu că dacă dreptatea domnesce, adică, în administrațiune, dacă abuzurile s'au sfințit, dacă ordinea publică a fostu asigurată, dacă incendiile s'au curmat, dacă invoelile s'au executat la timp și magsinele noastre, astăzi, abia potu copri produsele ce am culesu, toate aceste bine faceri, nu le datorim de cât buzel administrațiunii a d-lui Ion Brătianu. Sunt siguru, domnulu meu, că nu este unu sinceru cetățian care se n'albă în anima sea recunoștință pentru ministrul care a făcutu se nască credința că legea pōtă fi și la noi executată, că dreptatea pōtă domni și la noi și că țera în fine pōtă fi fericită.

Am creșut că cetățianii sunt dator să se manifeste în publicu simțimintele lor și n'am găsit altu modu de a face mai bine cunoscute mulțămirile noastre pentru actele ministrului din intru, decâtu publicându printr'unul din diariile cele mai răspândite în țera, adresa ce am avut onore se presintăm Măriei Săle.

Ieu curagiosu, daru, domnule redactore, a vă ruga se bine-voiți a publica în stimabilulu d-vostă diariu, adresa ce am onore a ve înainta.

Primiți, domnulu meu, încredințarea oșebitei mele considerațiuni.

D. N. Dumba.

PREA ÎNĂLTATE DÔMNE,

Dumneșu s'a îndurat a bine cuvinti silințele noastre printr'uă recoltă din cele mai mănoșe. De multu, Pre Înălțate Dôme, câmpurile țeri noastre n'au fostu acoperite de uă rodire atât de bogată; de multu, nu s'a vădit uă imbielșugare atât de măcătă ca în anul acesta.

De și Provedința, însă, și-a întorsă fața sea spre noi, ostenele noastre totu aru fi fostu zadarnice, dacă produsul muncii noastre n'ar fi fostu asigurat, dacă sănțenia inoelilor care este sufletul ori-cărui comerțu, n'ar fi fostu respectată. Daru, și în această privință Dumneșu a voit cu noi; căci elu a inspirat ministrului Măriei Vobste, domnului Ion Brătianu, otăriile cele mai salutare pentru binele publicu, măsurile cele mai înțelepte pentru prosperitatea comerțului și agriculturii naționale. Mulțămita veghiării d-săle neadormită, dreptatea domnesce în administrațiune, legile sunt respectate și, astu-fel, cultivatorii au putut brăda la timp pământulu, au putut semăna și culege, au putut trănge re-

colta și a astepta în pace, fără tēmă de prădători și incendiatori, desfacerea produselor lor.

A tăcea și a nu ridica glasul pentru a arita recunoștința noastră celui ce a avut atât îngrijire de interesele noastre, am creșut, că este a ne arita nedemul de binele ce am dobândit.

Impinși de acestu simțimintu am luat îndrăsnela, Prea Înălțate Dôme, se venim a depune la piciorle Tro-nului Măriei Vobste mulțămirea noastră pentru ministrul Înălțimei Vobste, domnulu Ion Brătianu, care a scit se esecute cu atât fidelitate augustele dorințe și părintescele îngrijiri ale Măriei Vobste pentru țera.

Se Trăiți Măria Vobstră!
Se Trăiescă România!
Suntem Prea Înălțate Dôme, cu celu mai profundu respectu, al Măriei Vobste prea plecați și devotați supuși. Urmăză treizeci și cincide subsemnătorii ale onora din cei mai însemnați cultivatori din Dolju și Mehedinți.

D-le Redactor, alu diariului ROMANULU

Am citit în diariulu d-vostă de eri scirea că d-lu I. Brătianu și-ar fi datu demisiunea de la Ministerul de Interne. Impresiunea cea mai tristă, durerea, am putea țice, s'a răspândit între noi la această scire. Deprinși de ani întregi, a vedea toate interesele societății lăstate în voia întâmplării de către guverne, și mai cu seamă interesele Agriculturii, veduserăm cu cea mai mare bucurie cugetările cele generoșe ale Măriei Săle Domnitorului Carolu I, ideile se reformatorice, înțeleșe și cu sinceritate și inteligență puse în lucrare de Ministerul actualu, d. I. Brătianu, ministru de Interne, capul administrațiunii, de la care mai cu seamă atrănu aplicarea legilor și esecutarea obligațiunilor. Rezultatele bine-făcătoare ce au datu anul acestu-n, măsurile bine ougolate și bine esecutate luate de guvern pentru punerea în lucrare a legilor, speranța că acestu guvern va dura și va da și în viitoru tuturor intereselor social, comerțului, industriei, proprietății și muncel, uă protecțiune activă și nepărtinitorie, au fostu una din cauzele ce ne-au datu curagiosulu a da preciori mari pentru moșiele Statului.

În adeveru cându prin uă administrațiune înțeleptă și omenescă, unu guvern reușe a stinge urile acțate de predecesorii sei, când dă satisfacere și muncitorului și proprietății și-l face a lucra împreună și în bună înțelegere pentru a mari producerea țerei și a-și îndou sorgințele averii lor private, cum se nu sperăm în viitoru? cum se n'avemu încredere în durată și tăria guvernului. Înțeleșți daru, domnule Redactore, cu ce spaimă am primitu scirea demisiunii d-lui Brătianu, care redeschide perspective vechielor deprinderi, vechielor desordine în administrațiune. Permiteți ne prin urmare a exprima părerea noastră de rău prin fōia d-vostre și a ruga pe d-nii Miniștrii a sacrifica intereselor țerei întregi micile nemulțămiri individuale ce potu avea.

Primiți, domnule Redactore, încredințarea oșebitei noastre considerațiuni.

I. Stamu, D. Teoharide, D. Profirescu, N. Cănaș, C. Flea, G. Catuliu, I. Kircor, T. Mehedințiu, C. T. Ignat, N. Zahariade, Sterie M. Galici, M. Nicolai, P. Mihăescu, K. Ionescu, C. Cairi, G. Radovici, I. Rusu, N. Gavacioti, Nicolae Petrovici, A. Vineșu, Iordache Goga, G. Misirlu, N. Gheorgiu, G. Popu, A. I. Polidori, D. Dumba, M. Steriade, D. Stoicescu, V. Scărlătescu, D. Kokonulu, D. Nicolai, Sterie Gheorghiu, A. S. Guran, N. Guran, Krimu, T. Alexiu, D. Dracu, M. Benta, S. Pandele, C. Alecsandru, Sc. Mihăescu, A. Brătianu, D. Anagnostopulo, P. Dendrinu, C. Protopenesca, Hrist Stavrides, F. P. Filacto, N. Bancu, C. M. Constant, G. Pană, C. Sterie, V. Dimeca, Ladăru Șabeca, S. Petropolu, T. Filiti.

(Mai urmăză 10 subsemnătorii nedescifrabile).

Galăți, 1 Augustu 1867.

D-le Redactore alu diariului ROMANULU.

Vă descriu aci în copie adresa de felicitățiune înaintată astăzi 1 Augustu de cetățianii Galațului, societății literare române la Bucuresci prin depeșă telegrafică pentru care sunteți rugați a

o da publicității prin diarul d-vostă, îndatorindu foarte multu pe amicii literaturei.

Sunt cu totu stima alu d-v. servu.
S. Popescu.

Onorabilei Societăți Literare Române.
Bucuresci.

Cetățianii Galațului salută cu iubire Societatea Literară Română, și urăză împlinirea marel misiuni, în numele căruia s'au întrunitu.

Geor. P. Mantu, Nicolae H. Nicola, Ione Panaitescu, State Atanasiu, D. Balaban, M. Demetriade, Spiru Russovich, Ione Apostol, Vasile Crăciun, Demetrie Anagnosti, Alexe Georgiu, Vasile Dobrovic, N. Lengueanu, Vasile H. Zacharie, Haralamb H. Ione, C. T. Ilie, Ione Pantazi, C. Ionescu, D. Crezoescu et P. Mincu, Hagi Vasile Frigatu, Nicolae H. Ivanciu, P. Marlu, I. Galescu, E. Galescu, G. V. Galescu, G. Galescu, V. Viorici, Radu Pironovici, At. Marinovici, Stefan Vasiliu, Grigore Covaleschi, Vasile Ionescu, Ilie Nicolau, D. Nicolau, T. Tolias, V. Tatovici, Stefan Caranfil, Panait Popa, Grigore Telega, S. Candino, P. Chiculan, H. Sfetea, Vasile Chicoman, A. Ștefănescu, George Frigatu, N. Frigatu, Petru S. Lăuca, S. Anastasiu, G. Panteli, Dr. Gracovsch și alții.

Bucuresci, 30 Iuliu 1867.

D-le Redactore alu diariului ROMANULU.

Pe lângă diarul domniei-vobste din 23 Iuliu, se reproduce într'unu suplimentu răspunsul nostru în privința transformării școlii de medicină în facultate.

Acastă republicare purtându titulu „Facultatea de medicină fără concursu” titlu ce ține a denatura scrierea noastră și a induce în erore publicula, vă rugăm se bine-voiți a arita numele celor ce au făcutu uă asemenea republicare.

Primiți, vă rugăm, încredințarea considerățiunilor noastre.

Dr. Polizu, D. Severin, N. Turnescu, G. Alexianu, Dr. Fiaila, Dr. Capșa, Dr. Protici, Dr. Athanasovici, M. P. Trandafrescu.

Adresa de mulțămire a d-lui ministru din intru către d-nu Constantin Ciocărlan, prefectulu districtului Ilfov.

Scumpe Prefect,

Sunt fericit se și mulțumesc, în numele Prea Înălțatului nostru Domnu, de stăruința și inteligența ce ai pus ca se scapi uă parte a țerei de prădările acelor două cete de bandiți, cari erau conduse de Herea și Bonea.

Îți mulțumesc cu atât mai multu, că ai dovedit, încă uă dată, celorl doioși că noile noastre instituțiuni, cari asigură libertatea, nu ocrotescu mai pucin ordinea publică și interesele materiale ale cetățianilor.

Totu d'ua dată te rog a fi interpretul mulțumirilor mele către d-nii oficeri și sub oficeri de dorobanți, cari te au scundat spre a împlini cu succesu greoa misiune a stăpînirii acelor tălhari.

Cătu pentru sergentulu Constantin Gălman și cei patru dorobanți acume: Dumitru Corciu, Constantin Cicaliu, Constantin George Cismaru și Lazăr Călinescu pe cari mi-i recomanți cu deosebire, îți înaintes sumă de 55 galbeni spre a remita sergentulu numit galbeni 15, 6ră fie-cărui dorobanțu din cei patru câte 10 galbeni.

Primesc, scumpe prefectu, încredințarea prea oșebitei mele considerațiuni.
Ministra de interne, I. BRĂTIANU.

Reproducem dupe *Le Siècle* articolu următoru:

EUROPA

CĂTRE EUROPIANI.

Presă muscalăscă se arita adincă îndemnată pentru că juriulu Senet, n'au trimis pe Berezowski la oșiafod. Circumstanțele aternute acordate acestu copil de douzeci de ani, pe care nenorocirile patriei lui, l'au condus plin la cel mai de pe urmă grad de desperare, această este, pentru *Gazeta de Moscua*, „uă nouă probă a adincel decădînțe a moralității publice” în Franța. Pentru a proba în facie lumii civili-

sate că obiceiurile noastre sunt în înălțimea obiceiurilor muscălești, trebuie să dăm gădelui acestu june capu p-lonez; trebuie să vărsăm totu sângele acestal patriot răteciut, și atunci d. Kalkoff ar fi demnat să se acorde pte unu certificat de moralitate.

Acestu insultă ar pute să se atingă pe nobilca Francii care n'a voit de locu a adauga un viciu mai multu la ingrositoria hecatombă pe care Caterina II, Nicolae I și Alexandru II, s'au încercat în deșertu a'și întemeia domnia lor în Polonia? Desprețitul; eca răspunsul nostru.

Însă acesti Tatarî nu se mulțimesc a insulta Francia; în furia lor selbatică ei mergu pîn' a o ameninția. Va veni timpul cându ne vom căi că n'am ucis pe Berezowski, pentru cea mai mare glorie a cazarului tutoru Rusiilor. *Gazeta de Moscova* ne dă lămuritu a înțelege acestă. „Alexandru II, venise la Paris pentru intr'ajutorul guvernului francez înconjurat de dificultăți și amenințat de primejdii, și vom avea în curendă a mesura tôte mărimea greșialei ce am făcutu permițend că condamnatul se și păstreze capul pe umere.

Cătu despre acele pericole contra caroru-a barbaria tatară se proface a voi se ne protege, nu este ore orgoliulu asiaticu suptu forma sea cea mai grotescă, s'eu uă cursă perfidă și puerilă totu d'ua dată?

Uă horă fără conștiință și fără drepturi, uă nenumărată turmă omenescă culcată la pământu dinaintea cazarilor, *Samavodii, Dumneștii pămîntenii*, Muscalia armată cu spada Gengis-Khaniloru, posându ca protectore a națiunii franceze, nu este ore pretențiunea cea mai ridiculă pînă la culme cere ar fi cu putință a se imagina?

Dacă acestă e uă cursă în care Muscalia a voit să se prindă, se se convingă ea uă dată pentru totu deuna, că musca muscălescă a cădutu dinaintea Franciei, că tôte finețele Asiei sunt perdute în deșertu, că scimă toți ce se credem de acea civilizațiune în modulu tăresc, că suntemu cu totulul lămuriti asupra liberalismului lui Alexandru II ca și asupra liberalismului Caterinei II, care fundase câte-va școle „pentru a face plăcere filosofilor ei francesi“ și care scria guvernorelui de la Moscova: „Dacă instituesc școle, acestă nu o facu pentru noi, ci pentru Europa; trebuie să ne menținem rangulu în opinione.“

Acestă mantie de ipocrisie cu care se acoperia czarina pentru a juca dinaintea lumii civilizată comedia Rusiei, imperiu Europeanu, este sfâșiată în mii de bucăți, și numai vedem dinaintea noastră de cătu unu cuceritoru barbaru care, după ce a sugrumat Polonia, se înainteză cu pasuri șiovaite spre anima Europei cu tainică speranță d'a ne lovi și d'a ne subjugă și pe noi într'ua și săi alte.

Se se scie bine la Sant-Petresburg și la Moscova, zimbirilo cazarului sunt d'acumu nainte nesce farmede deșarte. Națiunea franceză n'a chemat de locu la Paris pe acela care a contra-semnat decretale lui Murawieff și ale lui Miluține, noi am primitu cu politeță pe Alexandru II care, în Polonia, a întrecutu pe Nicolae I. Avea elu ore dreptulu la uă primire intusiastă, elu care n'a pus dinaintea ochiloru atăția nobili patrioți atirnați de spinzurătoare, mii de familie murind pe drumurile esiliului se în fundulu mineloru siberiane, și pînă și june fete bătute cu biciulu pentru că au purtat cu pietate doliulu eroilor? Unii au strigat, se trăiască Polonia! Și de cându ore acestu strigăt a devenit sedișos? Ore în lumea întregă, toți cei cari au simțimentulu justiției nu dau acestu strigăt de unu secul? Si însuși guvernulu Francez nu striga ore cu noi în 1863: Se trăiască Polonia!

Asia daru nu vom înceta d'a repeți

Muscaliloru: Nu este alianță posibilă; între noi se ridică Polonia sângerantă și ciuntată; democrația Europei și despotismulu Asiei sunt despărțite de unu abis pe care miliunile vōstre de barbari nu voru parveni nici uă dată a'lu împlia.

Acestua este subiectulu espus și dezvoltat c'ua frumoasă ardore de convicțiune și uă incosință remarcabile de d. Eduard Talbot în cartea sea intitulată *Europa cătră Europtiani*.

Politica atroce aplicată Poloniei de cel din urmă Czar, Rusia, noblețea sea, curtea sea, instituțiunile s'ele, tōtă viața socială a acestei mase informe frământată de mâna despotismului fără milă, etă tabloulu ce autorulu a desemnat cu mâna sea de învătătoru. Elu demunstră punctele următorie c'ua elocință căroa-nu se pōte reziste, sprijinite de probe istorice:

1° Rușii nu sunt Europiani; ei sunt asiatici.

2° Rușii nu sunt Slavi, ei sunt Tatarî.

3° Europa și Russia sunt d'acumu nainte față în față.

4° Civilizațiune se uă barbaria, acestă e cestiunea.

Capitele în cari autorele probeză, scoțind demunstrările lui din sorginți istorice, că Muscalii nu sunt de locu Europiani ci Asiatici, că nu sunt de locu Slavi ci Tatarî mestecați cu Finesi, aceste capite, cari servesc ore-cum de basă cărții întregi sunt remarcabile din multe puncte de vedere. N'avem a face aci de cătu uă singură obiecțiune, însă importanța nu i lipsese de locu.

Autorele sfășie în bucăți acea fraudulōsă clasificare a raselor pe care Caterina o făcuse se se însereze, în analele Academiei de la St. Petersburg (1778), care dice: „Națiunea Slavă se uă esclavonă se compune: 1-ii din Ruși respândiți în tōtă întinderea imperiulu; 2-le din Polonezi cari locuiesc în Polock și Mohileff.“ Autorele pune la loculu se și pe prē famosulu atlas ethnografic alu lui Balbi, în care poporele slave erau desemnate astu-fel: „Din prejmețele Udinei în Italia, Sellion în Tyrol și Boehmenwlgberge pînă la estremitățile cele mai depărtate ale Asiei.“ Aceste erau nesce ethnografi pregătite cu ruble.

Armătu cu totu felulu de arme, iscusita critică a d-lui Talbot aruncă la pământu tōtă monstruoasă schele pe care politica czariana a ridicat-o de mai multu de unu secul pentru a amăgi credința Europei asupra originilor rusesci și a ajută astu-fel esecutarea proiectelor ei panslaviste. Însă cumu de a putut se ca și chiaru însuși autorele în acestă oră: „Kiew, dice elu, este uă adevărată capitale a Rusiei... Ea n'are nimic slav; ea e așezată nu departe de Pultava, într'ua țera cu totulu tataru, și acolo unde Ptolemei semnala pe Hunii tatarî chiaru din alu douile secul după Isus Cristos.“

În contra lui Ptolemei noi primim Kiewulu și regiunea Kiewulu ca unu orașu și unu teritoriu esințialmente slav prin originea lor. Și putem se învocăm în sprijinulu opiniei noastre opinione d-lui Henri Martin și a mai multor alți ilustrii istorici.

Nu este aci loculu pentru a deschide dezbaterile asupra acestui punct istoric; însă, în momentul cându cestiunea slavă se presintă dinaintea Europei, ni se pare de interesu generalu ca aceste delimitări se fiă riguros stabilize. Nu trebuie se jucăm mai multu timpu joculu Muscaliloru prin acelu felu de concesionu cu cari ei n'au scitutu de cătu a se servi deja prē bine contra noastră.

„Pentru a și da cine-va bine s'ema de natura primejdii de care ne ameninția Rusia, dice d. Talbot, trebuie a înțelege că nu vomu avē de inemici pe poporul rusu, lăsatu în voia lui; elu nu se nasce soldat, și n'are ceru nimic altu de cătu se trafice în pace la densulu a casă primindu încet încet buculu traiu, instrucțiunea și libertatea.“

Însă adevăratulu inemici alu Europei este czarismulu, este sistema politică adusă de cuceritorii Asiei, care a disciplinat pe acele optu-deci de miliōne de omeni și care îi ține pe toți în lanțu

într'oa servitute comună, năbușindu într'enghi, din tātă în fiu, conștiința, personalitatea și pînă chiaru și simțimentulu demnității omenesci; acestă putere monstruoasă, aspirand necontenit la cucerire și potend, grație dramurilor de feră, se ducă cu repezițiune în centrulu Europei hordale s'ele fanatice și barbare, armate cu tunurile și puscile noastre.

Tōte rațiunile cari trebuie se ne facă a ne păzi de Rusia sunt espuse într'ua forte frumoasă ordine și într'unu stilu cumpătat și energetic. Acestă descriere a imperiului rusescu, din întreitulu punctu de vedere, etnografic politicu și morale, are uă valore reală, și în momentul actualu nu vomu sci se recomandăm în destul citirea acestei cărți.

I. Vilbort.

SERICICULTURA.

Onoratū de acestu înaltu guvernū d'a esamina condițiunile serice ale țerei, după datorie, relatū ce urmēz:

I. Deosebitele cantități de gogoși aduse în țergu spre vânzare, atāt pentru culōrea, pentru formatulu, pentru soliditatea și calitatea metasel lor, le am găsit astu-fel de a întrece stinsele rase italiene atāt de renumite de la cari au origina și conțineau unu numeru însemnatu de gogoși îndouite. De uă asemenea neprețuită calitate sunt și gogoșile dobândite la instituțiunile naționale de agricultură de la Pantaleimon.

II. Camu aproximativu, și după informațiunile ce am luat, se pōte dice că, produsulu gogoșiloru din acestu anu adus spre vânzare în capitală, a fostu de la 30—35 kilo pe fiă care 25 grame de oue se uă semință.

III. Mi se întemplă se vedu gogoși japoneze verzi și albe cari nu se potu compara cu gogoșile rasei italiene. Am vedutu și gogoși din vechea rasă românească, d'era sunt de uă calitate prea îndecentă, și ar fi bine de a abandona acestă rasă.

IV. Inspectand în tōte țilele cele douē confecțiuni de semințaserice, una a d-lui Francesco Bertucci, care și a procuratū 500 kilo de gogoși prea frumoșe, și cea-altă a d-lui Casimiro Estivo de Ventrol (Drome) care a cumparatū 1500 kilo de aceași calitate de gogoși, am remarcatu cea ce urmēz:

a). După ce am tăiatu mai multe sutimi de gogoși, și după ce am estrasū din ele crisalidele spre a le examina, numai câte una presentase semnele bōlei dominante.

b). Fluturii eșau regulatū din gogōșă de la 5 pînă la 8 sau 9 ore de dimineță, pe cându fluturii bolnavi, nōtind uă oră stabilă, nascu pe tōtă ziua, consecința naturală a bōlei cari îi face slabi astu-fel că le trebuie multu timp și cu mare anevoință se părăsesc gogoșile. Și apoi nici din tōte gogoșile eșu fluturii.

c). Fluturii după nascerea lor, lasă în abundență acea umōre pămîntoasă roșcată care de nu o emit înainte de a se impreuna se desprōun spre a se libera de densa; dia potrivă fluturii aținși de bōlă, sau că nu lasă de locu acea umōre, sau celu multu emitu din ea uă prea mică cantitate și de uă culōre roșie închisă bătend în negru galben.

d). În deobste fluturii, atāt bărbați cătu și femē, aveau aripele normale, adică de totu întinse, afară de unii cari se aritau aripele pucini șgărcite avend și câte uă petișor, precum la unii se dărea ceva naricosități între inelele abdomenale, era cei-alți aveau trupulu de uă culōre cenușie închisă, în fine fluturii cu aripi fără felu au fostu pucini. Deșlusocū că astu-fel de fluturii cu semnele susu dize, am vedutu în toți anii chiaru înainte de ivirea bōlei pe cându făceau semința pentru că eu însu-mi cu stăruință presidam.

e). Fluturazulu sau bārbatū perfectu, bātea din aripi risipind în abundență acelu prașu care întăritu tuse și strănutări; eșind voluptos se impreună și femēia buerosu consimțea. Fluturazulu apoi începea a bāta repede din aripi, cari bātau se deesebiau printr'unu intervalu mai multu sau mai pucinu de pārtat. Multe perechi le am lăsatu impreunate pînă la a loru naturālă desfacere care se efectua după 20—24 de ore; cele-alte perechi ap, după 6 ore, cumu se obișnuiesc, le-am desfăcut.

f). Oule au fostu depuse într'ua cantitate regulată și dupe mai multe ore în urma despărecherei, aderau unulu lēngă altulu și cu țarie la pânză, pe

cându fluturii bolnavi deosebitu că depunū prea pucine oue, nepermițand idropisia, care îi chinuesc, de a învėrti, ca cei sănătoși, partea posterioară a corpului lor, le depunū în grămēdi și prea lesne cadu de pe pânze pentru lipsa de umōre cleiōsă (glutină).

g). Fluturazulu sau bārbatulu, după ce implini importantulu acț alu fecundățiunei, mai trăi încă 10—12 zile; era fluturōica sau femē, cădu de pe pânza uscată, și mai bine d'icendū mummificat; pe cându fluturōica isbită de bōla cea fatală, cădend de pe pânză se putrețese.

h). Am spintecatū mulți fluturii, femel, în urma depunerii ouelor, și am observatū că nu mai conțineau de cătu forte pucine.

Dāndu-mi apoi răbdarea d'a numera ouele, ce cu dinadinsulu făcusem a se depune de către fluturii în nisce cutițe, am aflatū că tōte întocură numărulu de 400, cantitate normală ce depună fluturii sănătoși.

i). Am alesu ca dinadinsulu fluturii de amēndouē sexele cu abdomenulu plumbeu, și i am lăsatu impreună 6 ore; despreunăși apoi, depuse ouele totu ca și fluturii albi și de o potrivă cădura de pe pânze, uscați.

j). Avendū ocaziune de a vedea nisce gāndaci de 50 și alții de 55 zile de viață și aproape d'a se urca pe uaturii, am luatū în examinare pe unii din cei d'antēiu. Am găsitū câte unulu cu vērfulu cornisorulu negru, d'era cu piciorușele prea sănătoșe ce se țineau țari. În cei de alu douile, adică în a cei de 55 zile, am vedutu unii din ei cu câte unu punctețu negru pe abdomen, d'era piciorușele erau sănătoșe. Unii din acești vermi de 50 zile s'au închis în gogoși prea bine și în odaia mea, și fluturii ce dederă fură, aparintente, sănctoși, era după impreunare depuseră ouele, trăiră și apoi se uscară sau mummificară.

Deslusocū cumu că, cându glandacii sunt atinși de bōla cea fatală nu au uă viață lungă, fiă ei crescuți cu cele mai bune îngrijiri, ce nu am găsitū aplicate susu țigiloru gāndaci.

Cantitatea seminței de fiă care kilogramu de gogoși din cele douē confecțiuni susu menționate și a altorū persoane, se socotesce de grame 75, ce ar fi tocmai cantitatea care se obține în Lombardia, pe cându nu exista fatala bōlă.

Acestea ar fi tōte observațiunile ce uă practică de 20 ani cu crescera gāndaciloru mē povēțui de a întreprinde, care de sigur presintă destule indicie de aparantă sănătate a fluturiloru. Se se adauge că am fostu încredințatū din partea acelera cari a confecționatū semința în anul acesta, precum că sunt vro-ua căți-va ani de cându n'au vėțut fluturii așa de sănătoși și depundū ouele cu îndestulare ca acum, cu tōte că semința n'a fostu nici uă dată schimbată; și acestă este evidentu pentru că gogoșile erau de rasă italiană deja de mai mulți ani introdusă aici, căreia i se dă numele de milanese. Și mai multu, ei supuseră că, bōla la gāndaci, în Romānie era la culmea ei în anii 1863, 1864 și 1865. Încopind a scādea, urma astu felu a dispore în anii următoru, și ei crescu în abundență recolte de gogoși din acestu anu, căci bōla a peritū totalmente.

Prin urmare din cele espuse s'arū conchide că bōla dominantă a gāndaciloru într'acestū țera se nu fi peritū de totu, căci s'a vedutu fluturii cari uă amintescū, d'era ea se află în colu d'antēiu gradu ce de sigur permite banhiculorulu de a obține camu 35 kilograme de gogoși de fiă-care 25 grame de oue sau semință.

N'am lipsitū apoi de a alerga și la sciință, pentru a mē putea pronuncia mai sigur despre sănătatea seminței serice, mișlocindū prin inspectiuni microscopice de cari presintū rezultatū.

Microscopulu de care m'am servitū este acela alu lui E. Hartnach de la Paris, și țind ocularulū 4 și obiectivulu 8 d'ua mărime de 650 diametre.

Oule ce am supus inspectiunii au fostu dintre acelea de uă frumoasă culōre civiță închisă, adică cându nu mai sunt supuse variațiuniloru culorei, deslipindu-se ușor cu uă perioră, au fostu dintre acelea ce se deslipesc de după canavalele d'abia depuse, unde se punu fluturii împărechiați; precum și dintre acele conținute într'acelu felu de sacu partea inferioară care este marginea pinzel; și dintre acele pinze pe cari se aședă câte 24 fluturii să depună ouele

și apoi se transportă pe alte pinze ca se mai lase restulu ouloru cei a mai ramas, oroneaminte judecate inferioare. Mai antēiu am spălatu ouele sau semința, apoi am pus se se usuce pe uă pînză acoperită de uă hārtie ca se nu pde pe dēnsule prafulu care totu d'a-una stă suspensū în aere.

M'am pus se strivescū în fiă-care rândū câte 16 oue pe respectiva laminetă de sticlă vērșind pe dēnsule pucine picături de apă distilată, și acostă operațiune am repetatū o de șese ori pe fiă-care inspectie, astu-felū d'era avu locu de 96 de oue.

Pe cându observamū cu microscopulu conținutul ouelor, avandū uă mare lumină, am avutū totu d'una grijă de a ținea suptu ochii mei pe prea exacta figură dată Italiei de către repausatul profesorū Carol Vitandini, corpusculorū ouidale simovente. Ei bine potu asigura că nu am găsitū semința infectă mai multu de cătu de 2 grade la uă sută.

Probele seminței ce mi s'a trimisū de guvernū, cea d'antēiu cu adresa No. 3,745, a d-lui Ionu St. Teodoru, înfăcișă aceași infecție. Cele-l-alte douē probe primite cu No. 4,043, gogoșile erau de uă calitate prōstă, era semința avea uă infecțiune de 4 la sută. Cele din urmă probe ce mi se espedū erăși de la 5 localități, am socotitū a nu mi da ostenelă de a le supune inspectiunii microscopice, pentru că în gogoșile ce le însoțeau am găsitū fluturii prea bolnavi și acestă este probabilu că provine atāt din sezonulu prea călduros, cătu și din voiajiulu ce au încercatū.

Așa d'era se va dice ore că semința nu este sănătoșă? ca se fiă la perfecțiune erăși nu! D'era apropo, deslusocū cumu semința gāndaciloru crescuți în Portugalia din gogoși gaibene, cari deja se crescu în Italia de suntū 10 ani, și de acolo în totu anul se transportă, suptu esamonulu microscopulu prosintū totu d'una susu îndicatulū gradu de infecțiune, cu tōte acestea cine va obține în toți anii frumoșe și grele gogoși, d'era din aceste este imposibilu a scōteseminața prōducendū mai totu d'una fluturii reu bolnavi pînă într'atāt de nu suntū nici apți la impreunare. Prin urmare eu credu de a nu greși presupundū cumu că semința Romāniei în Italia se pōtă avea aceași sōrtă a acelei din Portugalia.

Ca se asicuru și mai multu pe guvernū despre condițiunea în care se află semința sericā confecționată într'acestū anu în țera va fi grija mea, în viitōrea primă-veřă, de a supuna pucinā la uă crescere timpurie, și apoi a i comunica în grabă rezultatulu pentru binele și interesulu țerei.

În fine facu cunoscutū importantulu lucru, care fără îndoelă are uă mare influență la buna calitate a seminței, adică că trebuie a reaminti și recomanda mai cu sēmă acelora cari confecționează semința pentru speculă, se albă totu d'una a alege localitri spațioșe și bine aerite, pentru că în cursulu vieții amorulu fluturiloru, nici se hrănescū nici arū putea a se hrāni lipsindu-le cu totul respectivelu și necesari organu, din protivă suntū înzestrate de unu vastu sistemū respiratoru destinatū a i susține în vėț; și de aceea nu potu de cătu a repeta cea-a ce prea distinsulu și prea eruditulu bioculorū Bonafous lasă scris: *aer vitae pabulum*, aerulu este vėță vōței. Dal semința gāndaciloru are trebuința de a fi totu d'una împrejurată de unu aeru curatū și atunci dia ce in ce se animalēză, apoi ese din ou vermușorulu pe cându contimpurēză și fruzel caru trebuie se verse la nutreala lor.

Dorescū din sufletu ca acestă frumoșă țera atāt de favorizată de natură se albă în mai de aproape vedere frumosulu viitoru ce trebuie se ascēpte de la serica industria, avendū gogoșile de rasă milanese uă calitate superlativă, va fi de trebuință d'era a avea grijă pentru a depārta tōte cele-l-alte rase, de a încuragia cultivățiunea doziloru la cari atāt clima cătu și pământulu le sunt de uă prea mare înlesnire și de a produce materialu sericū indostulu pentru a înființa atelieru de lucrātū mētase (filando) și a deveni astu-felū uă industrie cu totulū independentu de străinătate pentru acestă producțiune, ci din contra a putea și esporta.

Marchisū și cavalorū,
Michail Balsamu Crivelu.

UNU JUNE ROMANU
bine studiată cunoscându limb-
bele; Francecă, Română și La-
tină, vrea a se angaja la case
particulare spre a preda lecți-
uni de limbile mai sus arătate.
Care din domni vor bine-voi
se se adreseze la Redacțiune.
No. 405. 3-7.

BURSA VIENEI.		MIȘCARILE PORTULUI BRĂILEI 31 IULIU ȘI GALAȚI 29 IUNIU 1867.					
13 August.	PL. KR.	NUMELE PRODUCTELORU	BRĂILA.	GALAȚI.	CORĂBIE ȘI VAPORI.	BR.	GAL.
Metalice.....	57 —	Grâu cîacărî calitatea I-ii, chila cite lei.	302 — 312		Corăbii soite încă cat.....	6	1
Naționale.....	59 60	" " " " " " " " " "	285 — 290		" " " " " " " " " "	6	1
Lose.....	67 60	" cîrnău " " " " " " " "	260 — 265	276 — 285	" " " " " " " " " "	4	1
Creditul.....	86 25	" " " " " " " " " "			" " " " " " " " " "	5	2
Acțiunile băneii.....	696 —	" " " " " " " " " "			Vapóre soite.....	2	
London.....	184 80	Secara.....	175 — 180		por ate.....		
Argintul.....	125 25	Porumb.....	190 — 195		Șlepuri porrite la Sulina fo- căreste.....		
Argintul în Mărfuri.....	122 75	Orz.....	115 — 125				
Ducași.....	5 96	Ovăz.....					
		Mei.....					
		Rapița.....					

CIMENTU
una Lira Butoin seu
40 LEI
SUTA DE OCA,
DEPOT:
AU GOURMAND,
PLACE DU THEATRE. 389

DOUE DAME GERMANE VOESCU A INTRA IN SERVICIULU VRE UNUI BECHERU. A SE ADRESA LA HOTELNAUBAUER Nr. 41.

CALEA MOGOȘOEI VIS-A-VIS DE PALATUL DOMNESCŪ IN COLȚU

LA MAGASINULU IOAN ANGHELESCU CALEA MOGOȘOEI VIS-A-VIS DE PALATUL DOMNESCŪ IN COLȚU

APE MINERALE **CASCAVAL DE PENTELEU** **ICRE NEGRE**

prospective și implute din luna lui Maiu. **ADEVERAT DIN CASERIILE MELE** PROSPETE de TAIGAN d'ua calitate superioră SI RAHAT PROSPET DE SIRA

Suptu-semnatul anunția respectuos înaltei nobilimi și onor. publicu că a priimitu al 8-lea Transportu de CASCAVAL de PENTELEU prospet în bucăți mici, calitatea căruia nu mai lasă nimic de dorit. — Singurul DEPOSITU în Capitală este numai la Magasinul meu, calea Mogoșoei vis-a-vis de Palatul Domnescu în colțu.

NB. Pentru înlesnirea D-lor Consumatori, am depus din acestu CASCAVALU spre vândare și la Magasinul D-lui Dimitrie Stefan, No. 17, Hanu Șerban-Vodă. IOAN ANGHELESCU.

CODULU CVILU ROMANU
IN PARALELU CU
CODUL NAPOLEON
Seriere periodică
A APARUT BROSURA
de Domnu
Alesandru Polisu,
Doctoru în dreptu.

Se află de vânzare la domni Danielopolu și Socecu librari.
P. eciulu 2 sfantzi.
No. 400. 3-3.

STRADA ACADEMIEI No. 22. **TIPOGRAFIA** STRADA ACADEMIEI No. 22.

C. A. ROSETTI

SE PRIMESCE TOTU FELULU DE LUCRARI PREGUMU:

BILETE DE CUNUNTE BAPTISM SI VISITA BILETE DE MORTE SI ORI CE ALTE BILETE DE

AFISE DIAREMARI SI MICI IN DIFERITE

TABELERIE DE DIFERITE FELURI ETICHETE CONTURI CONTRACTE FATURI
Circulari commerciale și **POLITIEC**

Tôte acestea se facu cu prețuri moderate.

Amu DE VENDARE, în țere Pădurea după Proprietatea mea FRUNDARI, cum și de ARENDUIRE Moșia Drăgănești, ce are 180 locuitori, care peste trebuințele lor pogone ce dau dijma dupe dănele, facu arătură și pe sîma proprietății, de fie-care individ, prin învoiala făcută, și încă mai pristoresce destule câmpii care unu bunu agricultor are destule mijloce ași putea întinde semănăturile cele fiindu acestu Moșie incongruată de mai multe sate, pe dîna este vii, cu o țagăniță în natură (vinu) Morî pe apa Oltului cu trîtină, țalhana cu cașan și toate trebuințele, cîincî cărciumi, mai multe pătule pentru Porumb și magazii de Grâu, cum și case mari cu pînișă și Păcură pentru d-nu Arendașu, acestea tôte în bună stare menșionatele moșii se află în districtul Oltu plasa Serbănești. Domni amatori mă vor găsi, în București în casele mole din mahalaua Amzi și la districtu prin arendași moșiloru mele Alimănești și Jânôga din aceiași plasă, voi fi anonasat. Locotenent de Lănceri:
No. 406. C. Murgulescu.

DE ARENDAT
MOȘIA CAIATA
din districtul Râmnicul-Săratu, proprietate a fraților COSTACHE și STEFAN SICHLIANU, se dă cu arendă pe trei ani, de la St. Gheorghe anul 1868, prin licitațiune care se va face în ziua de 28 IUNIU VIITORU Condițiunile acestei arendării se potu vegea în tôte țilele la casele lui C. SICHLIANU în Focșani. Intinderea moșiei este de mai bine de 4 miș pogone, din care peste 1200 de arături, 700 de fînă, și restul de mai bine de 2000 popone inășuri pe care se învoiescu mai multe miș de uoi cate trei lei și giuătate de capu, și vite mari cîte 14 lei; are dous cărciune locuință bună și alte mici venituri.
No. 304. 11-4q.

APA ANATHERINA **APA ANATHERINA**

DE DE **Dr. I. G. Popp, în Viena** **Dr. I. G. Popp, în Viena**

PENTRU CONSERVAREA DINȚILORU ȘI A GINGIILORU.

Acestu Apă inventată și destilată de d-nu Dr. I. G. POPP, care în decursu de mai mulți ani, atrage din ce, în ce mai multu atențiunea omênirei, ce suferă de dureri de dinți, și care de și nu conține nici, uă substanță vătămătoare, nu s'a putut contraface de nimeni cu tôte stăruințele ce s'au depus din diferite părți, la acestu încercare.

De vëndare: în BUBUREȘTI la D-nu F. ILLIENANU ET IONESCU Strada germană, în BRĂILA la D-nu HEPITES farmacistu, în GALAZI la D-nu CURTOVIC și SELDENMAGER farm. în CRAIOVA la D-nu EDUARD LUDWIG farm. în PLOESCI la D-nu RUDOLF SCHMET-TAU farm. în PITESCI la D-nu CARL VIDECK farm. în FOCȘANI la D-nu M. F. ROEMER farm. în GIURGIU la D-nu EABINI farm.

Pentru cumpărare EN GROS a se adresa la D-LOR APPEL & CIE BUCUREȘTI, Strada Covacilor No. 1. No. 310. 24-3q.

DE ARENDAT
Moșia mea LOGRESTII și IVANESTII din Județul Gorju, Plasa Gilostu pe turmea de 5 ani. — Doritorii voru bine-voi a se adresa în București la Cancellaria mea strada Dômești No. 6. No. 403. Mișia Anastasievici.

SE INCHIRIAZE de la 26. Octombrie viitoru, trei prăvălii dupe Strada Santei Vineri în rândul cu Biserica.

Licitațiunea va avea locu în ziua de 14 ale viitorului Augustu la 11 ore înainte de amiazi, în cancelaria Epitropiei din curtea pomenitei Biserici.

Se publică spre sciința amatoriilor. 1867, Iuliu 19, No. 402. 3-2q.

DE VENDARE Casele cu No. 16 și 18 din strada Cuză-Vodă în dosu Sf. Spiridon nou. No. 401. 10-2q.

MARELE HOTEL OTTETELISANO

Sub-semnatul antreprenor alu HOTELULUI OTETELISANO care este situat într-una din cele mai principale strade din centrul Capitalei, strada Mogoșoei lângă Teatru Naționalu, recomandă onor Public acestu hotelu a căruia camere spațioase sunt din nou și cu cea mai mare eleganță mobilate, Elu oferă încă onor. săi vizitatori, mincările și beuturile cele mai bune, un serviciu prompt și reelu.

Antreprenorul, Herman Herner.

NB. Preciul odăiloru este de la 4-18 Stanți pe Ți. La abonamente cu luna se face, reducțiuni însemnate.
No. 393.

DE ARENDATU
Moșia CREȚULEȘTI NOI sau PREOTEȘTI, 2,600 pogone, din Districtul Ilfov, o oră de București, pe șosea. TĂTĂRANI din Prahova, la bariera orașului Ploestii, 4,000 pogone; PIȘCEANA din Județul Gorju, o poște de Tirgu-Jiu peste 7,000 pogone Sîntu de arendat de la St. Gheorghe viitor 1868 pe termen de 3 sau 5 ani. Contractele se potu încheia îndată, iar intrarea în posesie după ridicarea productelor.

Doritorii să se adreseze la D-lu proprietar Emancipat Crețulescu, calea Mogoșoi, casele Notara, vis-a-vis de Episcopie. No. 418. 5q.

VINURI UNGURESCI
la Magasinul
D. STAIKOVITS
PIAȚA TEATRULUI CASA TOROK.

Au sositu unu nou transportu de VINURI UNGURESCI negre și albe de o calitate fină în butili și cu causa, VINU DE DRAGAȘANI vechiu de 4 ani. Asemenea recomandă cu maiu sositu sositu Icre negre rusescoi moi UNTU-DE-LEMNU de PROVANSE în tînchele; GAȘU EMENTALER, OLANDA și CAȘCAVALU de Brașov, FELURITE LIQUERURI, VINURI DE BORDO, ȘAMPANIA ALESE, RAHAT-LOCUM veritabilu de Sira cu fisticuri precum și tôte celelalte articole necesarii menajului casu.

Promițîndu prețuri moderate, calitate bună a mărfurilor și serviciu onest, facu a mea plecată invitație,
D. STAIKOVITS.

EAU DE SELTZ DEPOT AU GOURMAND
MAGASINULU E. GRANT
ESTE DESFACERE MARE DE MARFA

Tipografia C. A. Rosetti Strada Academiei. No. 22